

köröttem
kegyetlen tapsot,
köröttem
és elfelejtett
ösvények felett.
Szótlan hó szeme
szövi vasba szavam.
Fák jégtől fulladó
ágkeze
fonja varsába
a kövesedő szelet.
Csillaggá csonkul a szél.
Csillagokkal cserepesedik
az ajkam.
Ajkam
szótlan szó szeme
szövi vasba,
csillagok
csetlenek rajta,
mint gyermekszomorúság
szapora könnye.
Szótlan hó szeme
szövi vasba szavam,
szememen havas kutak

hűvössége ül.
Jeges lánc,
ropogva lép a fagy
ujjnyi patakok
merev gerincén.
Végigtapogatom magam
nyírfagyökér kezemmel.
Kabátujjamból
fagyott madarak hullnak,
gallyak és szavak.
Szótlan hó szeme
vasba szövi
tavaszváró
vágyakozásom.
Próbálok egyre
visszahódítani a szót,
a fűvestérdű éjszakát
próbálok visszahódítani,
mint csecsemőtől
a friss apa
asszonya mellét,
próbálok
visszahódítani
a fűvestérdű éjszakát.

LÁSZLÓFFY CSABA

Háború után

Senki sem gondol a háborúra
Jézuska-arcú csecsemő születik
s az öregek könnyezve örülnek neki
a gyermek aztán iskolába megy
megtanulja kívülről
a császárok történetét Nérótól Napóleonig
vagy talán még tovább
s úgy találja hogy a legférfiasabb
viselet az egyenruha

senki sem reméli már
hogy ő a megváltó
mégis vakon követik vezényszavait
közben megsüketültek vagy meghaltak az öregek
akik végigkoplalták és végig-
reszkették az előző háborút.

Rajt a gyermekkor
mezejéről

*Kétségbeesett szuszogással
rohan a régen elrúgott
rongylabda után talpát tövisek
vagy égő cigarettavégek
kínozzák de rohan mert hallani
véli háta megett a játszótársak
biztatását ó csupán a hideg-
harmatú fűszálakat s köztük a
kecskék fekete golyóbisait
nem érzi már a láb bárhogy lohol
pedig a kapufának kirakott
két kopott fehér kucsma
nem volt messzire tőle amikor
elindult de közben észrevétlenül
túlfuthatott a célon és nem képes
többé megállni a lendülettől
mind komorabbá szürkül körülötte
a hegy a hab a fenyves és a föld
végül már csak a két fehér
kucsma világít valószínűtlenül
emlékezetében.*

A koraszülött

*Egy kiló negyven dekával született
se sírni se szopni nem tudott
vattán feküdt vattával takarták be
üvegbura alatt
később értette meg a nevét
s még sok mindent mint más gyerek
évekig mérte vizsgálta
a főorvos személyesen
három éves korára aztán
hála az orvostudománynak épp olyan
erős és nagy lett mint a vele egyidősek
úgyhogy akik még abban az évben Auschwitzban
a gázkamrából kihozták és a hamvasztóba
vették nem vettek észre rajta
semmi rendelleneset.*